

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (O. Melniciuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, I. Muruinău, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

27 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursurilor depuse de Corneliu Puiu reprezentat de avocatul Cîrțica Boris și de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Corneliu Puiu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 18 august 2020, Corneliu Puiu, reprezentat de avocatul Boris Cîrțica, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, privind anularea deciziei Casei teritoriale de Asigurări Sociale Briceni nr. 04/2020/19679 din 04 iunie 2020, privind respingerea cererii de stabilire a pensiei pentru vechimea în muncă, anularea deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. P-1410/20 din 04 august 2020, privind refuzul admiterii cererii prealabile, obligarea stabilirii pensiei pentru vechimea în muncă cu înlesniri conform art. 13 lit. a) din Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993, în baza certificatului eliberat de Inspectoratul de Poliție Briceni, restituirea cheltuielilor de acordare a asistenței juridice și a cheltuielilor de transport.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 25 mai 2020, s-a adresat Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Briceni, cu cerere privind stabilirea pensiei pentru vechimea în muncă, potrivit art. 13 din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri nr. 1544-XII din 23 iunie 1993, fiind prezentat certificatul eliberat de Ministerul Afacerilor Interne, Direcția generală resurse umane a

Inspectoratului de Poliție Briceni, în temeiul dosarului personal, care confirmă o vechime totală de 24 ani 08 luni și 12 zile.

Reclamantul a indicat că, a activat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne în perioada de timp 01 septembrie 1997 până la 19 mai 2020, ultima funcție deținută fiind subofițer superior patrulare al Serviciu patrulare al Secției securitate publică al Inspectoratului de poliție Briceni al Inspectoratului General al Poliției. În perioada de timp 23 iulie 2008 – 01 februarie 2009 - 162 zile și 06 iunie 2019 – 20 decembrie 2019 - 197 zile, total 359 zile, adică 11 luni și 23 zile, a activat în Izolatorul de detenție provizorie al CRP „Briceni”, în funcție de șofer - polițist al Izolatorului de detenție și mai apoi subofițer al serviciului detenție și escortă al Inspectoratul de Poliție „Briceni”.

Prin decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Briceni din 04 iunie 2020, i-a fost refuzat în admiterea cererii de stabilire a pensiei, fiind invocat faptul că, stagiul total confirmat la acel moment este de 23 ani 08 luni și 12 zile, necesar fiind 24 ani 6 luni, astfel a fost invocată activitatea în cadrul subdiviziunilor de pază, escortă și deținere a persoanelor reținute și arestate în izolatoarele de detenție provizorie, care nu se raportează la prevederile pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de aplicare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar.

Reclamantul a relatat că, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Briceni, nu a recunoscut și acceptat în calcul perioada de activitate în Izolatorul de detenție provizorie și al Serviciului detenție și escortă (23 iulie 2008 – 01 februarie 2009 și 06 iunie 2019 – 20 decembrie 2019 de 359 zile, sau 11 luni și 23 zile), cu înlesniri-avantaje două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu, respectiv perioada de activitate a fost inclusă la calcularea pensiei fără avantaje.

Reclamantul consideră decizia contestată ilegală și neîntemeiată. Or, în conformitate cu prevederile pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, se acordă următoarele înlesniri - două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu în instituții penitenciare de tip închis, izolatoare de urmărire penală, casele de arest în instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări de subteran.

Prin urmare, reclamantul nefiind de acord cu decizia Casei teritoriale de Asigurări Sociale Briceni nr. 04/2020/19679 din 04 iunie 2020, a formulat cerere prealabilă în adresa Casei Naționale de Asigurări Sociale, prin care a solicitat înlăturarea derogărilor comise și recunoașterea certificatului menționat anterior, eliberat de Ministerul Afacerilor Interne, precum și stagiul complet cu înlesniri oferit în acest act, respectiv cu stabilirea și achitarea pensiei. Prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. P-1410/20 din 04 august 2020, cererea prealabilă a fost respinsă.

Reclamantul a susținut că, vechimea în muncă cu avantaje necesară pentru stabilirea pensiei în baza Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din

corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, este confirmată prin certificatul eliberat în temeiul actelor din dosarul personal aflat în gestiunea Ministerului Afacerilor Interne, care confirmă că la momentul adresării cererii de stabilire a pensiei pentru vechimea în muncă în condițiile art. 13 pct. a) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri nr. 1544-XII din 23 iunie 1993, vechimea în muncă constituia 24 ani 08 luni 12 zile. Or, calcularea înlesnirilor, și anume coeficientul de 2:1 pentru funcția pe care a deținut-o în Izolatorul de detenție provizorie, indicată în certificatul eliberat de Ministerul Afacerilor Interne, se confirmă prin avizul consultativ al Plenului Curții Supreme de Justiție din 29 septembrie 2014 cu privire la aplicarea pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 septembrie 1994, cât și a practicii Curții Supreme de Justiție pe dosare similare.

Reclamantul a invocat ca fiind relevante și prevederile art. 18 lit. c) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri nr. 1544-XII din 23 iunie 1993, potrivit căruia la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei în conformitate cu art. 13 lit. a) militarilor care îndeplinesc serviciu prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, al cărui mod este stabilit de Guvern, se ia în calcul timpul de îndeplinire a serviciului în condiții deosebite-în condițiile avantajoase. Totodată, conform art. 33 alin. (2) din Legea cu privire la sistemul penitenciar nr. 1036 din 17 decembrie 1996, vechimea în muncă în vederea acordării pensiei colaboratorilor sistemului penitenciar se calculează cu următoarele înlesniri, o zi de serviciu în instituții penitenciare de tip închis, izolatoare de urmărire penală și în instituții destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și a celor psihici, precum și lucrări de subteran, se consideră două zile de serviciu.

Reclamantul a menționat că, penitenciarele de tip închis, izolatoarele de urmărire penală (Izolatoare de detenție provizorie) și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, sunt entitățile care cad sub incidența reglementărilor de la pct. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994, care este aplicabil cazului, iar modul de redare a prevederilor acestei norme de către legiuitor nu viciază aplicabilitatea ei de către prima instanță, deoarece colaboratorii care efectuează serviciul de pază, escortare și deținere a persoanelor reținute și arestate în izolatoarele de urmărire penală (izolatoare de detenție provizorie) au dreptul la calcularea vechimii în muncă cu avantaje, calculându-se două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu în ordinea prevăzută la pct. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994.

Reclamantul a afirmat că, prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 96 din 20 martie 2018 cu privire la recunoașterea unor înlesniri pentru stabilirea pensiei anumitor categorii de funcționari publici cu statut special și militari din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, se indică categoriile de funcții din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, ce se încadrează în prevederile Legii privind asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993 și pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din

21 februarie 1994, și anume că, se acordă înlesniri două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu militarilor care au îndeplinit serviciu prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, corpul de ofițeri și subofițeri din cadrul subdiviziunilor, autorităților administrative și instituții din subordinea Ministerului Afacerilor Interne (funcționarilor publici cu statut special și militarilor din cadrul Ministerului Afacerilor Interne) pe perioada activității în cadrul subdiviziunilor de pază, escortare și deținere a persoanelor reținute și arestate în izolatoarele de urmărire penală (izolatoare de detenție provizorie).

Prin hotărârea din 20 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea a fost admisă.

S-a declarat ilegală decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Briceni nr. 04/2020/19679 din 04 iunie 2020 privind refuzul în stabilirea pensiei conform certificatului eliberat de IP „Briceni” și răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. P-1410/20 din 04 august 2020 privind respingerea cererii prealabile.

S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale, să stabilească lui Corneliu Puiu, pensia pentru vechime în muncă cu înlesniri conform art. 13 lit. a) din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993, din data depunerii cererii, luând în calcul certificatului eliberat de IP „Briceni” al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

S-a încasat de la Casa Națională de Asigurări Sociale în beneficiul lui Corneliu Puiu cheltuielile pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 3000 de lei și cheltuielile pentru transport în mărime de 752,17 de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 25 noiembrie 2020, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus cerere de apel motivată, prin care a solicitat casarea hotărârii din 20 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii (f.d.98-101).

Prin decizia din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată hotărârea din 20 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în partea încasării din contul Casei Naționale de Asigurări Sociale în beneficiul lui Corneliu Puiu, a cheltuielilor pentru transport în mărime de 752,17 de lei, emisă în această parte o decizie nouă prin care a fost respinsă pretenția cu privire la încasarea cheltuielilor pentru transport în mărime de 752,17 de lei, ca neîntemeiată.

În rest, hotărârea din 20 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost menținută.

S-a respins cererea formulată de către Corneliu Puiu, cu privire la încasarea din contul Casei Naționale de Asigurări Sociale a cheltuielilor pentru transport în mărime de 995 de lei, pentru deplasarea în instanța de apel, ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond privind obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a-i stabili pensia pentru vechime în serviciu cu înlesniri lui Corneliu Puiu, conform art. 13 lit. a) din Legea nr.1544 din 23 iunie 1993, din data depunerii cererii, luând în considerare certificatul eliberat de Inspectoratul de Poliție Briceni al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

Instanța de apel a constatat în privința temeiniciei hotărârii primei instanțe, întrucât hotărârea este motivată, s-a făcut trimitere la normele de drept material și procedural, dând o apreciere probelor prezentate de către părți, determinând

circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost stabilite, apreciind corect caracterul raportului juridic dintre părți, aplicând legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Instanța de apel a conchis în privința temeiniciei concluzia primei instanțe de admitere a pretenției privind încasarea cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 3000 de lei, întrucât s-a constatat că reclamantul a suportat cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice prestate de avocatul Boris Cîrțica, în baza mandatului seria MA nr. 1175891 din 26 iunie 2020.

Referitor la soluția instanței de fond cu privire la încasarea sumei de 752,17 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor pentru transport, instanța de apel a considerat că în această parte hotărârea adoptată nu poate fi menținută, deoarece, bonurile fiscale privind alimentarea mașinii, nu demonstrează faptul suportării acestor cheltuieli în legătură cu deplasarea la ședința de judecată.

Totodată, Curtea de Apel Chișinău a respins și pretenția lui Corneliu Puiu privind încasarea din contul Casei Naționale de Asigurări Sociale a cheltuielilor pentru transport în mărime de 995 de lei, pentru deplasarea în instanța de apel, ca neîntemeiată.

La 16 iunie 2021, Corneliu Puiu reprezentat de avocatul Cîrțica Boris, a depus cerere de recurs motivată împotriva deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel în partea ce ține de respingerea cheltuielilor de judecată, cu emiterea unei decizii noi de admitere în această parte, a solicitării privind încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 752,17 de lei și 995 de lei (f.d.151-153).

În motivarea cererii de recurs, Corneliu Puiu reprezentat de avocatul Cîrțica Boris a invocat că instanța de apel nu a dat o apreciere obiectivă la recuperarea cheltuielilor de transport intimatului, care a prezentat bonul de plată a combustibilului procurat pentru transport în sumă de 752,17 de lei și respectiv a bonului de plată a combustibilului în sumă de 995 lei. Totodată, nu s-a ținut cont și de faptul că intimatul Puiu Corneliu, nu are o altă sursă de existență și a suportat cheltuieli de transport în legătură cu prezentarea în instanță.

La 11 august 2021, Casa Națională de Asigurări Sociale, a depus cerere de recurs motivată împotriva deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei decizii noi (f.d.160-164).

În motivarea cererii de recurs, Casa Națională de Asigurări Sociale a invocat că calculul privind vechimea în muncă a intimatului redat în certificatul emis de Inspectoratul de Poliție Briceni, eronat a fost reținut de instanțele ierarhic inferioare or, certificatul urma a fi catalogat ca neîntemeiat și care contravine legislației în vigoare, în partea ce ține de calcularea vechimii intimatului pentru perioada 06 iunie 2019 - 20 decembrie 2019.

Recurenta a menționat că, Inspectoratul de Poliție Briceni, cu derogare de la prevederile legii, a calculat vechimea în muncă cu înlesniri două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu, pentru perioada 06 iunie 2019 – 20 decembrie 2019, în care intimatul a activat în funcție de subofițer al serviciului de detenție și escortă al Inspectoratului de Poliție Briceni al IGP al MAI. Prevederile normative care prevăd calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei conform Legii nr. 1544/1993, sunt stabilite în Hotărârea Guvernului nr. 78/1994 cu privire la modul de calculare a

vechimmii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare.

Recurentul a invocat că la pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994, este stipulat că, la calcularea vechimmii în muncă pentru stabilirea pensiei militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, corpului de ofițeri și subofițeri ai Poliției de Frontieră, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și a funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, se acordă următoarele înlesniri, două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu, în instituții penitenciare de tip închis, izolatoarele de urmărire penală, casele de arest și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări de subteran.

Astfel, din analiza prevederile normative citate, se deduce că activitatea intimatului din perioada de la 06 iunie 2019 până la 20 decembrie 2019 care a fost calculată cu înlesniri, nu poate fi raportată la prevederile pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994, respectiv activitatea dată se include la calcularea pensiei fără înlesniri.

Consideră că, instanța de fond eronat a constatat că funcția deținută de intimat de subofițer al serviciului de detenție și escortă al Inspectoratului de Poliție Briceni al IGP al MAI, poate fi asimilată sau echivalată cu activitatea în instituții penitenciare de tip închis, izolatoarele de urmărire penală, casele de arest și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări de subteran.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 19 mai 2021.

La 16 iunie 2021, ștampila de pe plicul poștal, Corneliu Puiu reprezentat de avocatul Cîrțica Boris a depus împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului împotriva deciziei din 19 mai 2021, astfel se atestă că recursul a fost depus în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 02 august 2021, Casa Națională de Asigurări Sociale, a recepționat decizia contestată, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție DS8001907895AS, anexat la materialele dosarului (f.d.156).

La 11 august 2021, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale, a depus împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului

împotriva deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, astfel se atestă că recursul a fost depus în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 21 august 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților la proces copiile cererilor de recurs depuse de Puiu Corneliu și de avocatul Cîrțica Boris și de Casa Națională de Asigurări Sociale, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului.

La 07 septembrie 2021, Corneliu Puiu reprezentat de avocatul Cîrțica Boris, a depus referință la cererea de recurs depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale, prin care a solicitat declararea ca fiind inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

La 15 septembrie 2021, Casa Națională de Asigurări Sociale, a depus referință la cererea de recurs depusă de Corneliu Puiu reprezentat de avocatul Cîrțica Boris, prin care a solicitat declararea ca fiind inadmisibil recursul depus de Corneliu Puiu reprezentat de avocatul Cîrțica Boris.

Examinând temeiurile invocate în recursuri în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile inadmisibile, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la

formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererile de recurs depuse de Corneliu Puiu reprezentat de avocatul Cîrțica Boris și de Casa Națională de Asigurări Sociale, sunt inadmisibile.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursurile depuse de Corneliu Puiu reprezentat de avocatul Cîrțica Boris și de Casa Națională de Asigurări Sociale, se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Nina Vascan

Victor Burduh